

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XLVI. De confidentia in eo habenda, quando insurgunt verborum jacula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

Quàm sanè profuit gratia silentio
servata in hac fragili vita , quæ tota
tentatio fertur & militia !

C A P U T XLVI.

*De confidentia in Deo habenda quan-
do insurgunt verborum jacula.*

I. **F**ili , sta firmiter, & spera in me.
Quid enim sunt verba , nisi
verba ? Per aërem volant , sed lapi-
dem non lædunt.

Si reus es , cogita quòd libenter
emendare te velis.

Si nihil tibi conscius es , pensa
quòd velis libenter pro Deo hoc su-
stinere.

Parum satis est, ut vel verba inter-
dum sustineas , qui necdum fortia
verba tolerare vales.

Et quare tam parva tibi ad cor
transeunt , nisi quia adhuc carnalis
es , & homines magis , quàm oportet,
attendis ?

Nam quia despici metuis , repre-
hendi pro excessibus non vis & excu-
sationum umbracula quæris.

2. Sed

2. Sed inspicere te melius, & agnosces, quia vivit adhuc in te mundus, & vanus amor placendi hominibus.

Cum enim bassari refugis, & confundi pro defectibus, constat utique, quod nec verus humilis sis, nec vere mundo mortuus, nec mundus tibi crucifixus.

Sed audi verbum meum, & non curabis decem millia verba hominum.

Ecce, si cuncta contra te dicerentur, quæ fingi malitiosissime possent; quid tibi nocerent, si omnino transire permitteres, nec plusquam festucam perpenderes? Nunquid vel unum capillum tibi extrahere possent?

3. Sed qui cor intus non habet, nec Deum præ oculis, faciliter verbo movetur vituperationis.

Qui autem in me confidit, nec proprio iudicio stare appetit, absque humano terrore erit.

Ego enim sum iudex, & cognitor
omnium

omnium secretorum : ego scio qualiter res acta est ; ego injuriantem novi , & sustinentem.

A me exiit verbum istud , me permittente hoc accidit , ut revelentur ex multis cordibus cogitationes.

Ego reum & innocentem judicabo , sed occulto judicio utrumque ante probare volui.

4. Testimonium hominum sæpè fallit : meum judicium verum est , stabit , & non subvertetur.

Latet plerumque , & paucis ad singula patet : nunquam tamen errat , nec errare potest , etiamsi oculis insipientium non rectum videatur.

Ad me ergo currendum est in omni judicio , nec proprio innitendum arbitrio.

Justus enim non conturbabitur , quidquid à Deo ei acciderit. Etiamsi injustè aliquid contra eum prolatum fuerit , non multum curabit.

Sed nec vanè exultabit , si per alios rationabiliter excusetur.

Pensat namque , quia ego sum

P

scru-

scrutans corda & renes, qui non
judico secundum faciem & huma-
nam apparentiam.

Nam sæpè in oculis meis reperitur
culpabile, quod hominum iudicio
creditur laudabile.

5. Domine Deus, iudex iuste, for-
tis & patiens, qui hominum nôsti
fragilitatem & pravitatem, esto ro-
bur meum, & tota fiducia mea: non
enim mihi sufficit conscientia mea.

Tu nôsti, quod ego non novi: &
ideo in omni reprehensione humili-
are me debui, & mansuetè sustinere.

Ignosce quoque mihi propitius,
quoties sic non egi, & dona merum
gratiam amplioris sufferentiæ.

Melior est enim mihi tua copiosa
misericordia, ad consecutionem in-
dulgentiæ, quàm mea opinata ju-
stitia pro defensione latentis con-
scientiæ.

Etsi nihil mihi conscius sum, ta-
men in hoc justificare me non pos-
sum: quia remotâ misericordiâ tuâ,
non justificabitur in conspectu tuo
omnis vivens.

CA.